

Oplage 500 exemplaren

Losse nummers f 1,50

N.I.K.S.
=====

ORGAAN VAN DE NVSH- LANDELIJKE WERKGROEP PEDOFILIE
Werkgroep tot emancipatie van oudere- jongere relaties

o-o-o-o-o-o-o-o

UIT DE INHOUD:

BLZ

Ten geleide	25
Pedofilie-pedosexualiteit, door Hans Zwerus	26
Beste mensen, brief	27
Wij lezen in de NRC	29
Berouw, door Jac. van Hattum	30
Verklaring van de sexuele rechten van het kind, door Valida Davila	31
Reactie, door Alfred Aubry	32
Uit de buitenlandse bladen	34
Nieuwe uitgaven	34
Boekbespreking, door Gerard Zwerus	35
Rectificatie gironummer NIKS	35
Agenda werkgroepen	36
Nieuws uit België	36
't Jongetje, door Hendrik de Vries	36

Rotterdam maart 1977

1e jaargang

nummer 3

=====
N I K S
=====

naar integratie kindersexualiteit

1e jaargang nr. 3

maart 1977

verschijnt v.z.m. maandelijks

=====

ORGAAN VAN DE NVSH-WERKGROEP PEDOFILIE

=====

Redactie:

Dr. F. Bernard en G. Zverus postbus 6614 rotterdam

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

TEN GELEIDE

Het gaat goed met ons maandblad. Op de redactietafel stapelen de manuscripten, berichten en courantenknipsels zich op. De medewerking van de zijde van de leden van de werkgroepen en daarbuiten is boven verwachting groot. Er zijn ook donaties geweest. NIKS blijkt duidelijk in een behoefte te voorzien.

Nog een verzoek: de kopij dient uiterlijk de 15e van de maand voorafgaand aan die van verschijnen bij de redactie aanwezig te zijn (postbus 6614, Rotterdam). Dit is vooral van belang voor mededelingen omtrent bijeenkomsten, lezingen, voorlichtingsavonden en vergaderingen.

de redactie

Er is vaak niets saaiër dan het reflekteren over de manier waarop sommigen van ons de sociale werkelijkheid trachten te ordenen. Maar zeker wat ons probleem betreft, is het noodzakelijk wat dieper en uitvoeriger in te gaan op het onderscheid pedofilie-pedoseksualiteit.

Niet dat wij de behoefte hebben aan eensluidende en uitsluitende definities, want het is onze overtuiging dat de sociale werkelijkheid zich niet zo netjes en logisch laat ordenen, zoals wij dat willen. Wel dat door onze pogingen, het ons duidelijk moge worden dat het verschijnsel wat wij pedofilie plagen te noemen, veel complexer is en daardoor het veel moeilijker wordt dit keurig te ordenen in een simpel dualistisch schema.

Het is velen niet duidelijk dat dit onderscheid uiteraard ideaaltypisch is; dat betekent dat de levende mens die ik in de werkelijkheid tegenkom, steeds een mengvorm is. Wiedozo gedragswetenschappelijke methode enigermate weet te hanteren, zal ideaaltypische karakteristieken steeds laten korrigeren door concrete waarnemingen in concrete situaties. Hetzelfde geldt trouwens voor alle schemata binnen de wetenschappen. Dit moge, wellicht tot waarschuwing, worden aangevuld met een opmerking van andere aard: wie zal ooit de mens gekarakteriseerd achten met dergelijke schemata? Zij zijn niet anders dan gebrekkige hulpmiddelen, die zonder wijsheid gehanteerd, enorm veel kwaad kunnen doen.

Dit onderscheid is bij mijn weten door E. Brongersma veel gehanteerd en zeker te ver doorgevoerd. Wanneer hij stelt dat het voor de hand ligt dat de noodbehulpers (pedoseksuelen) en de kindermisbruikers (pedofielen) totaal verschillende mensentypen zijn, dan is dit een abstracte ongefundeerde uitspraak, die volkomen bezijden de werkelijkheid staat.

Maar laten wij eerst terugkeren tot zijn definitie. Brongersma definieert pedofilie als het verschijnsel, dat sommigen volwassen mensen zich uitsluitend of bij voorkeur erotisch aangetrokken voelen tot kinderen. Bij hem vinden wij een sterke aksentuering van het erotische komponent. Op zich is dit geen bezwaar want wij hoeven dit aspekt niet te verdoezelen. Maar bij het zich aangetrokken voelen tot kinderen speelt dit aspekt een belangrijke, maar hoeft geenszins een monopolistische rol te spelen. Verder wordt er in deze definitie alleen maar uitgegaan van de belevingswereld van de volwassene. Het kind zwijgt in alle talen, althans wat de definitie betreft.

Wat ons schrijven betreft is van belang dat Brongersma van een voorkeur spreekt. Op zich is dit onderscheid zinnig zolang het niet te ver doorgevoerd wordt als elkaar wederzijds uitsluitende tegenstellingen. Volgens deze definitie krijgt u het gegeven, dat een volwassene die ook seksueel omgang met een kind heeft, niet pedofiel hoeft te zijn. In de vakliteratuur komt u dit onderscheid wel vaker tegen; men spreekt dan over pseudo-pedofilie.

Wat is dit? Over het algemeen verstaat men hieronder die mensen die niet echt pedofiel zijn, (in die zin dat zij zich uitsluitend of bij voorkeur aangetrokken voelen tot kinderen) maar dat zij door minder prettige omstandigheden een contact of kontakten, ook van seksuele aard met kinderen zijn aangegaan. Brongersma noemt deze mensen pedoseksuelen of noodbehulpers.

Dit onderscheid kan op zich nuttig zijn, hoewel vooral het laatste woord mij niet bepaald prettig in de oren klinkt maar men moet het uitermate voorzichtig hanteren. Zodra men dit hanteert als een uitsluitend dualistisch schema, zoals Brongersma dit doet, dan is er sprake van veel, vaak onvoorziene, negatieve aspekten. Allereerst is het onmogelijk een mens volledig te karakteriseren m.b.v. dergelijke schemata.

Er is, het woord voorkeur zegt het al, sprake van een gradueel en geen principieel onderscheid. Als Brongersma zo ver gaat te zeggen dat het om totaal verschillende mensentypen gaat, dan draaft hij mijns inziens te ver door. Hij verwijt de duitse proefschriften dat zij dit "essentiele" onderscheid gewoonlijk verwaarlozen en daardoor geen juist beeld geven van wat pedofiele eigenlijk is. Hij hanteert dit onderscheid wel een geeft zodoende wel een juist beeld van dit verschijnsel. Ik ben echter bang dat dit beeld een beetje te mooi wordt. Vooral tijdens zijn praatje op de seksbeurs is het mij opgevallen dat hij al de "positieve" kwaliteiten gekluisterd ziet in de echte pedofiel en de "negatieve" in de pedoseksueel.

Het is makkelijk om te zeggen: "Dat doet een echte pedofiel niet." Ik geloof niet dat wij de behoeftes hebben om ons ten koste van de "pedoseksueel" enige maatschappelijke akseptatie af te dwingen. Zodoende wordt er een te mooi normatief beeld van de "echte pedofiel" geschilderd. Degene die zich hier niet aan houdt is geen "echte".

Wij hebben volstrekt geen behoefte aan een "burgerlijke" pedofiele moraal. Met van Ussel deel ik de mening dat wij in het westen een beetje "hokjesgeil" zijn. Brongersma handhaaft deze traditie door ons weer een nieuw hokje aan te bieden. Door deze manier van ordenen worden vaak scheidslijnen getrokken die niet met de werkelijkheid overeenkomen en die meestal gepaard gaan met stereotype voorstellingen. Arme "pedoseksueel".

Dit onderscheid wordt nog zinlozer zodra het er op aankomt hoe een kind de relatie heeft ervaren. Het zal een kind een zorg zijn wanneer deze een fijn contact heeft gehad, of dit is gebeurd met een "echte" of een niet echte. Of komt het misschien zover dat een kind alleen echt kan genieten van een "echte pedofiel". Waar gaat het eigenlijk om ?

0-0-0-0-0-0

Beste mensen,

Na lang aarzelen heb ik het besluit genomen jullie te schrijven. Aanzet daartoe was het bezoek aan uw stand op de manifestatie "Seksualiteit '76". Ik schrijf onder een schuilnaam. Vergeef me dat, maar ik heb geleerd niemand te vertrouwen. En ik ben erg voorzichtig, omdat ik onderwijzer ben. Niets hiervan mag dan ook op welke wijze dan ook uitlekken. Jullie zullen het wel overdreven vinden dat ik er zo'n punt van maak, maar je kunt beter te voorzichtig zijn dan roekeloos wat dit betreft.

Ik ben onderwijzer, en ik ben gelukkig in mijn beroep. Zeer gelukkig zelfs, want ik ben stapel gek op kinderen. Ik vind het heerlijk om met kinderen te werken, om tussen hen te zijn, om hen de hele dag om mij heen te hebben. Ik voel me prettiger bij een groep kinderen dan bij een groep volwassenen. 's Avonds op m'n kamer, die vol hangt met posters van kinderen, kan ik weer uitzien naar de volgende dag als ik m'n klas weer zie. 's Zondagsavonds ga ik vroeg naar bed, zodat de maandag maar snel zal komen. Ik hou van vrij zijn en vakantie houden, maar zo halverwege de vakantie krijg ik al echt weer heimwee naar de kinderen van mijn klas. Ja, ik ben werkelijk stapelgek op kinderen.

Ik ben onderwijzer van de vijfde klas en in mijn klas zitten dus meisjes en jongens van 10 en 11 jaar. Werkelijk dat is een volmaakte leeftijd. Ik zie ze eigenlijk als "volgroeide kinderen". Ze zijn aan het eind van hun kindertijd want de puberteit dient zich aan. Hun lichaam bereidt zich voor op de komende ingrijpende veranderingen. Hun lichaam is dus nog kinderlijk, maar volmaakt kinderlijk. Het groeiproces dat na deze leeftijd komt heeft niets meer met het kind-lichaam te maken, en daarom is dit kind-lichaam af. In dubbele betekenis !! "Volgroeide kinderen" dus. Ik hoop dat duidelijk is wat ik bedoel.

Ik voel me aangetrokken tot ze. Niet alleen ben ik zo graag tussen hen, bij hen en werk ik graag met ze, maar ik zie ze ook graag. Ik bewonder hun lichaampjes, hun uiterlijk, hun houding. En ik bewonder dan vooral de meisjes. Het zijn de meisjes die ik aantrekkelijk vind, die ik een lust voor mijn oog vind, die ik bewonderend bekijk, vooral als ze een knap gezicht en een fijn lichaampje hebben. Het komt dus het meest voor dat ik meisjes aantrekkelijk vind, maar bij sommige jongens kan dat ook gebeuren. Begrijp hieruit niet dat ik maar van enkele kinderen houd. Het komt zo goed als nooit voor dat ik kinderen niet leuk vind, niet mag. Maar onder al die kinderen waar ik zo graag mee werk, zijn er meisjes (en soms, heel soms ook jongens) die ik qua uiterlijk, qua gezichtje, qua haar en qua lichaamsbouw zo mooi vind, dat ik me daardoor extra tot ze aangetrokken voel.

Ik zou hun prachtige lichaampjes helemaal, naakt, willen bewonderen als iets goddelijks, als iets dat het mooiste moet zijn op deze aarde. Iets mooiers kan er niet bestaan: hun prachtig gevormde lichaampje met het bolle buikje, het roosachtig naveltje, de volmaakte bolle billetjes en het gladde haarloze spleetje. Ik haal het me vaak voor de geest als ik bepaalde meisjes zie, maar die fantasie kan nooit of te nimmer de werkelijkheid ook maar iets benaderen. Ik heb een uitgebreide fotoverzameling met naakte meisjes, maar het moet maar een flauw afgietsel zijn van de werkelijkheid.

In gedachte zit ik de meisjes vaak uit te kleden. En 's avonds op bed fantaseer ik complete verhalen waarin ik in contact kom met ze. Innig contact.

Vaak geef ik de meisjes in mijn klas complimentjes over hun haar of hun kleren. Ik geniet van hun reactie. Ook zeg ik vaak "Beste meid" of "schat" tegen ze. Ze giechelen dan of zeggen blozend: "k Ben je schat niet." Maar ik weet en ik merk dat ze het leuk vinden, ondanks dat ze het wel eens vreemd vinden dat een onderwijzer hun troetelnaampjes geeft.

Ik weet dat ik me zelfs met deze "troetelnaampjes" al op glad ijs begeef.

Maar nog riskanter zou het zijn als ik ze eens een lekkere knuffel gaf. Dan stond ik "met één been in de gevangenis" zoals jullie folder zegt, maar wat erger is: "Met één been uit mijn baan!"

Ach, als een kind een werkje voor mij doet, zich voor mij inspant, zijn of haar werk leuk doet of gewoon aardig en lief is of vertederend, zou het dan niet logisch zijn om zo'n kind is lekker te knuffelen. Of het kind een zoen te geven uit dankbaarheid.

Zo gebeurde het vandaag dat ouders bij me kwamen om tegen hun dochtertje in de klas te zeggen dat ze naar haar grootmoeder moesten omdat die een beruete had gehad. Het kind moest zolang bij de burens blijven. Ze hilde toen zij weer in de klas kwam en het gehoord had. Ik kon weinig doen, alleen maar zeggen: "Ga maar even wat water drinken bij de toiletten". Dan zijn zij namelijk even uit de klas en het lucht op. Maar het was toch veel logischer als ik haar getroost had door haar in mijn armen te nemen en haar tranen te drogen en lieve troostende dingen tegen haar te zeggen. Dat had dat kind op dat moment nodig! Maar, het mag niet.....

Is de verhouding kind-meester of kind-juf niet erg sterk. Zes uur per dag (een kinderdag duurt hoogstens 12 à 13 uur) zijn ze bij je. Vijf dagen in de week en minstens een jaar, soms langer. Moet zo'n verhouding puur zakelijk blijven?

Nee, driewerf nee!

De verhouding is zo diepgaand dat volwassenen het nog vaak hebben over hun oude juf of meester in de klas.

En daarom mag die verhouding niet ophouden bij het leren en werken, maar moet ze verder gaan tot in het zeer persoonlijke. Waarom leert een kind plotseling slechter? Omdat er persoonlijk iets mis is. Maar dat ontdek je alleen als je een persoonlijke verhouding hebt met zo'n kind. Heb je dat niet dan ontdek je de kern van het probleem nooit en kun je het nauwelijks oplossen.

En als de verhouding tot een kind persoonlijker, intiemmer wordt dan kan het lichamelijke daar niet buiten gehouden worden. Dat is immers een deel van de persoonlijkheid. En het lichamelijke vloeit automatisch voort uit de verhouding, alleen, dat mag niet !!! Dan kan de verhouding nooit volaakt worden, en dat is ten nadele van het kind.

Ik beweer niet dat de lichamelijke bij elk kind een onderdeel zal zijn van de verhouding. Elk kind is anders en elke verhouding is anders. Maar bepaalde kinderen hebben het beslist nodig en ik denk dat het er vele zijn. Dat lichamelijke kan alle vormen hebben, het kan gaan van een schouderklopje, een vriendelijk kneepje (dat wordt dan nog toegestaan) via een hevige knuffel en een zoen tot aan het intiem seksueel contact. En dat laatste, vooral dat laatste is zwaar taboe !!!

Ik schrijf erg verward, erg slordig en erg uitgebreid. Vergeef me dat maar ik ben op het ogenblik vrij emotioneel erover aan het denken en ik schrijf op wat me te binnen schiet. Mochten jullie bepaalde delen willen publiceren in een of ander blad, dan mogen jullie dat, maar alleen als je er onder zet....(initialen) en meer niet!!!!

Ik zou graag willen weten wat jullie over alles wat ik schrijf denken. Ik voel me aangetrokken tot kinderen en sensueel tot bepaalde meisjes, maar ik beheers me.

M'n verloofde, waar ik een goede, bijna volmaakte, verhouding mee heb, heeft nogal wat moeite met mijn pedofilie. Ze is jaloers op de tijd die ik aan meisjes besteed en als ik in intiem contact met een van die meisjes zou treden, zou ze dat als "verraad" (een verkeerd woord maar ik weet niet anders) ten opzichte van onze verhouding zien, ook al was het met onze eigen eventuele dochter. Ik kan haar dat niet uit haar hoofd praten, en het bemoeilijkt onze verhouding. Het bedreigt het soms zelfs. Over dit laatste zou ik liever in een latere brief, nadat ik van jullie antwoord heb gekregen, behandelen.

Regelmatig koop ik bladen als "Lolita" met foto's van naakte meisjes dus en pedofiele verhalen. Mijn hoop is dat ik ooit nog eens legaal een intiemere verhouding kan hebben met een leerlinge van me. Dan wordt mijn "onderwijs en opvoeding" pas volmaakt. Maar dan mag het niet ten koste gaan van mijn verhouding tot mijn verloofde.

Goed, ik ga stoppen.

Sorry voor het slordige haastige schrift en voor de verwardheid en uitgebreidheid. Hopelijk krijg ik snel antwoord.

Bij voorbaat dank en innige groeten.

P.S. Schrijf s.v.p. terug in een witte onbedrukte enveloppe.

(Naam en adres bij redactie bekend)

0-0-0-0-0-0

Wij lazen in de NRC van 25 februari 1977

ACTEUR MAG EIGEN FILM NIET ZIEN

Den Haag, 25 februari-

De twaalfjarige hoofdrol-speler Fem de Jong in de film " Een stille liefde" van René van Nie zal zijn eigen film niet mogen bekijken in de bioscoop. De filmkeuring heeft bepaald dat de film alleen toegankelijk is voor mensen boven de veertien. Fem de Jong heeft alle afspraken met zijn vriendjes om de film te bezoeken moeten afzeggen, aldus van Nie. Een stille liefde gaat donderdag 3 maart in twintig Nederlandse bioscopen in première. (ANP)

BEROUW

Komt allen in en zet U neer
en scherts en spreek en lach en zingt,
want daar is het verleden weer,
dat met zijn ogen mij doordringt;

het draagt het boek van mijne tijd
en leest de bladen, blad na blad,
van urede onbezonnenheid
en hebzucht die geen einde had,

en zwijgt - dan springt van achter hem,
mij fel verwijtende, te voór,
of klagende, een zuiv're stem,
die elke blijde toon verloor,

en die toch eens zo argeloos
door mijne vroeg're dagen zong;
de gloedwind zengt de zuiv're roos;
de adder schendt het duivenjong

en ik nam, onbeheerst en ureed,
en schond, wat spelend tot mij kwam
en achtte niet het grote leed,
toen ik zijn vlindervleugels nam

en het stofgoud aan mijn vingers vond,
eerst dan, verschrikt, het Schoon liet gaan;
ik, die niet om te schenden schond,
had onherstelbaar leed gedaan.

En altijd keert 't Verleden weer,
dat met zijn ogen mij doordringt...
Komt allen in en zet U neer
dat Gij één uur dit overzingt.

Jac. van Hattum

VERKLARING VAN DE SEXUELE RECHTEN VAN HET KIND

De seksualiteit van het kind is net zo'n belangrijk onderdeel van de persoon als het bloed wat het door de aderen vloeit en dat maakt de seksuele rechten van het kind onvervreemdbaar.

Gelet op het feit dat de UNO in 1948 de universele verklaring van de Rechten van de Mens bekend maakte, waarin gezegd wordt dat iedereen aanspraak maakt op de daarin genoemde rechten en vrijheden, zonder diskriminatie door ras, huidskleur, sexe, taal, religie, geboorte of andere status, tekenen wij aan dat er in 1959 door de UNO een Verklaring voor de Rechten van het Kind werd aangenomen en dat daarin met geen woord gesproken wordt over de seksuele behoeftes en rechten van het kind.

AANGEZIEN een kind dat niet toegestaan wordt uitdrukking te geven aan alle instiktieve verlangens die de natuur het kind geschonken heeft, dit kind opgroeit tot een ongelukkig, gefrustreerd, anti-sociaal wezen en een potentieel misdadiger/ster en AANGEZIEN het tijd is dat de mensen overal ter wereld tesamen met hun wettenmakers deze levensfeiten erkennen en zich daarnaar gedragen, DAAROM zijn de volgende onvervreembare rechten hieronder gespecificeerd. Zodat zij overal op staatsnivo in de wetten verwerkt kunnen worden en er maatregelen zullen worden ter heropvoeding van de totale bevolkingen en dat deze educatie vrijelijk beschikbaar moet zijn voor iedereen, ongeacht leeftijd, schoolkind of volwassene.:

1. WETTELIJKE BESCHERMING. Ieder kind moet door de wet beschermd worden in zijn/haar seksuele rechten, ongeacht leeftijd of status.
2. DE RECHTEN VAN HET KIND OP EIGEN PERSOONLIJKHEID. Ieder kind heeft het recht op privacy ten behoeve van de eigen gedachten, ideeën, dromen en het onderzoeken van het eigen lichaam, zonder inmenging (van welke soort dan ook) van een volwassene, direct of indirekt.
3. SEX INFORMATIE. Ieder kind heeft het recht op juiste sex-informatie en dient beschermd te worden tegen onjuiste sex-informatie, zodra het in staat is deze informatie in simpele woorden te begrijpen.
4. EMOTIONELE GROEI. Ieder kind heeft het recht om mentaal, fysiek, emotioneel en geestelijk op te groeien als een vrij, ongeremd, gelukkig persoon in de zekerheid dat het tolerant zal zijn ten opzichten van andere individuen en hun seksualiteit.
5. SENSUELE GENOEGENS. Ieder kind heeft het recht om ten volle te genieten van alle sensuele genoegens die het zonder schaamte of schuld kan voelen.
6. HET LEREN VAN DE KUNST DER LIEFDE. Ieder kind heeft het recht om de kunst van het liefhebben te leren op iedere leeftijd dat het kind dit begrijpt, net zoals het ook iedere andere bedrijvigheid mag leren.
7. DE KEUZE VAN EEN SEXPARTNER. Ieder kind heeft het recht op liefdevolle relaties, inclusief seksuele, met een van de ouders, een broer of zuster of een ander kind of verantwoordelijke volwassene en wordt daarin geholpen door voorbehoedsmiddelen en middelen ter voorkoming van geslachtsziekten van jongsaf ter beschikking te stellen.
8. BESCHERMING TEGEN SEXUELE ONDERDRUKKING. Ieder kind heeft het recht beschermd te worden tegen welke vorm van seksuele onderdrukking dan ook, in huis of in de maatschappij, zodat het in volwassenheid een volkomen natuurlijk seksleven kan leiden onafhankelijk van verouderde tradities.
9. ERKENNING VAN DE SEXUALITEIT. Kinderen dienen de gelegenheid te hebben om zich te uiten omtrent wat zij weten en voelen op seksueel gebied.

Geachte Redactie,

Een goed begin is het halve werk. Dat geldt zeker voor het artikel PRAGMATISCH OF PRINCIPIEEL VERDEDIGEN door Hans Zwerus in Niks 2.

Ik ga niet in op zijn uitnodiging te discussiëren: dat impliceert immers verschil van standpunt. Liever zou ik hier en daar in zijn betoog, hier en daar een kaartje bijleggen, zodat hij na het spel zijn eigen patience weer kan rangschikken in de volgorde die hij de beste vindt. Niet meer dan een gering blijk van grote belangstelling voor de goede initiatieven van Zwerus.

Het artikel begint met het tegenover elkaar stellen van Nonconformistisch en van Aberant (deviant) gedrag. Het eerste gaat er -kort gezegd- van uit dat de wet gek is, het tweede dat ik gek ben. Laten we gemakshalve ervan uitgaan dat de wet gek is. Dat betekent dus dat de pedofiel zich niet strafbaar voelt aan een misdaad. Dat betekent dus dat hij zich niet heeft schuldig gemaakt aan geweld of dwang, maar dat zijn relatie met een kind een zuivere vriendschapsrelatie is geweest of nog is. Hoe liggen in dat geval de kaarten bij de rechtbank, bij het kind, bij de pedofiel?

Rechtbank

Laat ik beginnen met vast te stellen dat de rechtbank er uitsluitend is om de wet toe te passen. De inhoud van de wet is het gegeven waarmee de rechtbank werkt. Wie een rechtbank er dan ook in een processituatie of buiten een processituatie toe zou willen brengen de wet te verzetten, is daarom aan het verkeerde adres.

En dat is maar goed ook. Wanneer het aan een rechtbank vrijstond de wet naar haar hand te zetten, waren we nog verder van huis: de algemene rechtzekerheid wordt dan immers aangetast. Maar de rechtbank heeft wél de mogelijkheid om, uitgaande dat het bewijsbaar is dat er volgens de letter en/of geest van de wet een wetsovertreding heeft plaats gevonden, de daarvoor toe te wijzen straf te wijzigen binnen de daarvoor door de wet gestelde grenzen.

Wanneer geen minimumstraf bij de wet bepaald is, kan de rechtbank zelfs een symbolische straf opleggen wanneer zij het krachtens de wet strafbaar gestelde feit bewezen acht, maar daar niet zwaar aan tilt, bijvoorbeeld omdat het zedelijk normbesef in dezen veranderd is. Maar ook dan blijft de bestaande wetgeving als een damocleszwaard boven elke pedofiele relatie hangen.

Getuigen-deskundigen

In elke rechtszaal dient de wet uitsluitend te worden toegepast op objectieve wijze. Maar in het geval van een pedofiele zaak mag men er gerust van uit gaan dat, waar de gemiddelde rechtbankuit gemiddelde mensen bestaat, een negatieve persoonlijke reactie op het verschijnsel pedofilie kan meespelen. Rechtbanken bestaan gewoon uit gewone mensen.

Daarom is het aan verdachte en verdediging om de rechtbank te overtuigen van de aard van de relatie met het kind (vriendschappelijk) en van het feit dat pedofiele relaties in het algemeen en deze in het bijzonder niet schadelijk behoeven, resp. behoeft te zijn. Voor het eerste kan een beroep gedaan op getuigen-deskundigen, die de rechtbank aan de hand van wetenschappelijke gegevens ervan kunnen overtuigen dat de begane daad niet zonder meer als misdaad behoeft te worden gekenmerkt, in die zin dat er geen slachtoffer bestaat in een relatie tussen partners. Als getuigen-deskundigen kunnen uiteraard ook gelden wetenschappelijke publicaties waaruit de rechter en de verdediger zich een opinie kunnen vormen over de zich wijzigende inzichten ten aanzien van pedofilie:

Het kind

Ook het kind kan in een dergelijke situatie als getuige worden opgeroepen. Maar nu doet zich -zo merkt de deskundige lezer met mij op- het eigenaardige feit voor dat deze allerbelangrijkste getuige vóór de pedofiel wettelijk gezien rechtloos en onmondig is en vanuit zijn afhankelijkelijke positie niet onafhankelijk kan getuigen, integendeel zelfs onder de opiniërende druk wordt gezet, waardoor het eerder pragmatisch dan principieel zal handelen. Voeg hieraan toe dat het getuigen van kinderen op zich zelf een lang niet omstrede zaak is, en dat hier daarom dubbele voetangels en klemmen liggen. En tel daar dan nog bij op dat een echte kindervriend zijn kamraadjes beslist niet wenst te zien blootgesteld aan de stress van maatschappelijke druk en verhoor. Blijft de conclusie dat het kind én positief én negatief getuigend problematisch blijft en dat we het daarom in beginsel moeten blijven stellen met de wetenschappelijke hulp van de getuige-deskundige.

Non-conformistisch optreden

Non-conformistisch optreden voor de rechtbank betekent daarom niet bestrijding van de wet -die is gegeven- maar het zich volkomen open presenteren, dat wil zeggen daardoor in beginsel niet-conform het bestaande beeld van de pedofiel optreden. Maar tegelijkertijd kan daarbij door het laatste optreden van getuigen-deskundige(n) en door andere getuigen (zo die wensen op te treden, wat te betwijfelen is) kan worden getuigd voor een andere visie op pedofilie in het algemeen en voor een andere visie op dit speciale pedofiele geval.

De positieve voordelen zijn dat er statistisch gezien weer eens een van het geijkte patroon van pedofiele-opvatting wordt afgeweken. Daartegenover staat als nadeel dat de pedofiel als volkomen normaal mens ook de volledige last van rechtbank, gevangenis en maatschappij zal dienen te dragen, zonder dat hij zich kan verschuilen achter de verontschuldigheden van de aberant-optredende, pragmatische pedofiel. Dit zou kunnen pleiten voor een pragmatische, simulerend optreden, ware het niet dat ook daaraan gevaren zijn verbonden.

Conformistisch gedrag

Door zich wel-conformistisch, en wel volgens het geijkte beeld van de pedofiel, op te stellen kan men de rechtbank uiteraard gerust stellen. Zo kan men aanvoeren dat men geen vrouw durft te benaderen (de meestepedofielen zouden zoiets ook niet in hun hoofd halen, daarvoor zijn ze juist pedofiel); men kan aanvoeren dat men eigenlijk geen pedofiel is, maar overwerkt, dronken, seksueel overspannen, bevangen door zonnesteek; men kan ook zeggen dat men een eenzame jeugd heeft gehad (gaat ook lekker op, wanneer je niet met meiden of grote knapen te bed wil gaan op het achttiende jaar). De pedofiel kan zich met andere woorden geheel gedragen volgens Brongersma z'n pedosexuele opvatting, zodat de man ook weer eens gelijk kan krijgen. Maar wat is daarmee gewonnen?

De winst is dat men in plaats van levenslang als pedofiel levenslang als verknipt, psychotisch, contactarm, schyzofreen en hoe dan ook te boek blijft staan. Nou laat ik de pedofiel de keuze tussen deze twee kwaden: zijn wat men is of schijnen wat men niet is.

Ik heb de indruk dat het in een rechtbanksituatie wel de moeite waard is de these te verdedigen dat men tijdens het pedofiel optreden iets deed wat afweek van de eigenlijke situatie, bijvoorbeeld dat een maandenlange onthouding van verkeer met vrouwen, dronkenschap of oververmoeidheid, spanningen op het werk de zaak hebben veroorzaakt. In dat geval ontloopt men immers het vonnis voorgoed als seksueel afwijkend én voorgoed als knetter te worden gebrandmerkt. Bovendien is het nog waar ook. Een pedofiel heeft weinig kansen zijn opgekropte spanningen kwijt te raken en nou ja, dan kom je met een knuffel ook wel eens aan een ander, nietwaar?

UIT DE BUITENLANDSE BLADEN

California's legal age of consent was TEN around 1850-1855, rising to FOURTEEN in 1889, SIXTEEN in 1897, and finally EIGHTEEN in 1913. No change has occurred in the past 63 years, though meanwhile teenage women have become better-informed (in terms of schooling, mass media, and open discussion of topics formerly hidden); experience puberty at lower ages, on the average; and now can get contraception, abortion and VD treatment, even without their parents knowing.

Sexual Freedom League should organize a coalition of groups which would lobby the California legislature to reduce the age from 18 back to 16-- the age from 1897 to 1913.

(from 'sexual Freedom Newsletter' (formerly 'Chapter') published by the Sexual Freedom League of San Diego, January 1977)

---.---.---

Bulletin (herausgegeben von NAFFP - Pedofil Arbeitsgruppe, Oslo). In norwegischer Sprache. 12 S., gedruckt, bisher erschien das Blatt hektographiert, jetzt DIN-A5.

N.I.K.S. Naar Integratie Kinder-Sexualiteit auf dem Weg zur Integration der Kindersexualität. Offizielles Organ der Niederländischen Arbeitsgruppe Pädophilie in der NVSH; bisher erschienen zwei Ausgaben (Januar und Februar 1977), jeweils 12 Seiten, DIN-A4, hektographiert; Redaktion Dr. Frits Bernard und Gerard Zwerus. Erscheint monatlich und kostet im Jahr Hfl. 19,75.

In niederländischer Sprache. Berichte, Aufsätze, Mitteilungen. Das Wort "NIKS" (Nichts) ist natürlich über- bzw. untertrieben. Je nachdem. Ein guter Anfang und dringend notwendig für die Interkommunikation, denn schliesslich nehmen die Niederländer bei diesem Thema eine zentrale Rolle ein auf internationalem Gebiet. Es war unerlässlich, dass sie sich ein Sprachrohr schufen.

Der Schneider-Verlag ist wieder da! Jetzt in Frankfurt 1, Günthersburgallee 6, Tel. 0611-49 52 96. Und wie bisher: mit einem reichhaltigen Versandkatalog.

Für jeden Jugendbewegten wichtig: dipa-Verlag, Weberstr. 69/71, 6000 Frankfurt 1, Tel. 0611-55 61 88. Katalog anfordern!

(Aus 'Boy Love News', deutschsprachiger Pressedienst für Knabenliebe, Nr.34, 4e Jahrgang, März 1977, Kronberg).

---.---.---

NIEUWE UITGAVEN

YOUR CHILD'S RIGHT TO SEX, door Hal M. Wells, Ph.D. uitgegeven bij STEIN AND DAY, Scarborough House, Briarcliff Manor, New York 10510 (1976)

You want to help your children develop to their ^{full} potential, grow up healthy in body, strong in spirit, free to assert and enjoy their right to a rich, full life. But do you include as part of that full life the enjoyment of sex- from the beginning?

Your child, says Dr. Hal Wells, is born a sexual being and he will live with his sexuality all of his life. Whether he keeps the birthright of sexual joy depends on how he is held, touched, soothed, smiled or frowned upon when he expresses those sexual feelings- from the beginning.

Hal Wells talks to parents in a direct, chatty, anecdotal way about the child's sexual feelings and the parents' feelings about those feelings. He talks about masturbation, sex play at various ages, homosexuality, the right to privacy, the seductive parent, parents' sexual feelings toward their children,

what the child's sexual life is REALLY like at various ages, the castrating parent, teenage sex. He analyzes the way we deal with our children's sexual activity; we ignore, we divert, we punish. He talks about the consequences of each approach and asks the question, "If you stop the activity, can you stop the need? What happens to it?" These are only a few of the topics covered in this practical, innovative guide to fostering a healthy sex life for your child.

Hal M. Wells, a psychologist, has been in practice for 28 years. He is married and has three children. He's seen the problems, he's thought a long time about the answers. His readers will think, too.

-.-.-.-.-.-

FINVARA

Met de regelmaat van een klok verschijnt maandelijks het wel zeer bijzondere periodiek FINVARA. Kort voor het redactioneel afsluiten van NIKS nr. 3 ontvingen wij de aflevering nr. 9, waarin Alfred Aubry, zoals altijd, kritisch commentaar levert op het actuele binnenlandse en buitenlandse nieuws op pedofiel gebied. Het tweede gedeelte is littrair. Het eindigt met 'Goluk is beperkt', uit de bundel 'Niet zo verlegen', van R.M. BOER.

Jammer dat de oplage van FINVARA zo beperkt is!

-.-.-.-.-.-

BOEKBESPREKING

COSTA BRAVA, door Victor Servatius (pseudoniem voor Dr.F.Bernard)

Wanneer je een roman leest over een ander soortige relatie dan de zogenaamd heterofiele relatie dan kan je eigenlijk maar een conclusie trekken: mensen kunnen van elkaar houden, er bestaan vele variaties. Deviant gedrag bestaat niet. Costa Brava rechtvaardigt deze conclusie.

De hoofdpersoon van dit boek, een venezolaan, is op bezoek in Spanje, het land van zijn voorouders. Het is 1936. De burgeroorlog is in alle hevigheid losgebarsten. De aanhangers van Franco en de republikeinen strijden om de macht. Temidden van het oorlogsgewoel ontmoet de hoofdpersoon een jongen van 12 jaar, Juan José. De jongen staat alleen op de wereld, zonder ouders, zonder dat iemand voor hem zorgt. Zijn vader is vermoord, zijn moeder is al lang geleden overleden. Samen met de jongen probeert de hoofdpersoon van dit boek het geweld te ontvluchten. Bij het lezen van dit boek heb ik me af zitten vragen of er eigenlijk wel zo'n groot verschil is tussen oorlogsgeweld en justitieel geweld. Beiden vernietigen. Beiden zijn zij blijkbaar geoorloofd.

Costa Brava is de moeite van het lezen waard, Ik beveel het daarom ook graag aan.

Gerard Zwerus.

Het is te bestellen door f 12,50 + f 2,--(portokosten) over te maken op postgiro 1653533, t.n.v. Deltaboek, postbus 92, Ridderkerk.

-.-.-.-.-.-

RECTIFICATIE

In het vorige nummer van NIKS stond een vervelende fout, het gironummer van de NVSH-LWGP te Groningen is niet 3436889 maar 343687. Zie onder mededeling in NIKS nr 2, blz. 24.

NIET ZO VERLEGEN, door Robert M. Boer (voordrachtenprogramma Valkenswaard, november 1976).

Te bestellen door f 2,50 + 0,80 verzendkosten over te maken op postrekening 3651695, t.n.v. uitgeverij RMB Private Press, postbus 12024, te Utrecht.

AGENDA

Werkgroep Rotterdam

Iedere eerste donderdagavond van de maand open avond, Koningin Emmaplein 1, Rotterdam. Aanvang 20.00 uur, Iedereen is welkom.

Werkgroep Eindhoven

Iedere eerste maandag van de maand open avond. Inlichtingen postbus 223, Eindhoven, of tel. 536277 of 810099.

NIUWS UIT BELGIË

Een verduidelijking: er bestaat slechts één werkgroep en studie-groep pedofilie met twee correspondentieadressen:

STUDIEGROEP PEDOFILIE
Volkshogeschool Elcker-Ik
Conciensestraat 46
2000 Antwerpen

STUDIEGROEP PEDOFILIE
seminarie marginaliteit
College "De Valk"
Tiensestraat 41, 3000 Leuven

Het adres te Antwerpen wordt meer benut voor de officiële korres-pondentie, het adres te Leuven voor de hulpverlening.

0-0-0-0-0-0

't Jongetje

't Jongetje rustte op een weelderig bed.

Koelte overhulverde in vluchtige spelen

Zijn rijk geurig haar; woei uit lustprieelen

Woei uit rozenhoven bedwelming aan.

Traag - een slavijn die een schat komt rooven -

Sloop weer de vrouw met haar tijgertred,

Heeft hem zijn dekens terzijdegeschoven,

Heeft hem 't licht nachthempje uitgedaan.

Bloot voor haar zoenen, bloot voor haar strelen,

Lag hij zoo lief onder blanke maan.

Tegen haar flume greep liet zich niets verhalen;

Loom van sluijmer en droom nog, vol schaamte en schroom,

Gaf hij hulpeloos prijs, waar haar drift op doalde,

Voelde in heet verdooven, hoe driest zij woelde,

Voelde ook het gestrook van haar lokkenstroom.

Hendrik de Vries